

Spørgsmaalet har gjort sig gjældende ved de tvende forskjellige Uffattelser". Det ærede Udvalgs Flertal har ganske vist gjengivet Bestemmelserne rigtig, for saavidt som de ere gjen- givne i Udvalgets Betænkning, men de paa- gjældende Bestemmelser ere ikke gjen- givne fuldstændig, og det kunde vel være muligt, at man ved at se de omtalte Bestemmelser i Sammen- hæng med det øvrige Indhold af de paa- gjældende Paragrafer vil faae et noget klarere Blik paa, hvad der egentlig maa siges at være den grundvæsentlige Betydning i begge Bestem- melserne, og man vil da vistnok ogsaa se, at der ikke er nogen Grundforskjellighed tilstede mellem disse Bestemmelser, men at de tvært- imod, hvad det Grundvæsentlige angaar, stemme overens. Bestemmelsen i det oprindelige Udkast lød nemlig saaledes: „Valgene til Fol- kethinget foregaa i Distrikter paa omtrent 12,000 Indvaanere. Ethvert Distrikt vælger Een blandt dem, der have stillet sig til Valg"; og saa foies der til: „Valget til Landsthinget foregaa amtsvis osv." Og i Grundlo- ven af 5te Juni 1849 § 37 hedder det lige- ledes: „Antallet af Folkethingets Medlemmer skal omtrent være efter Forholdet af 1 til 14,000 Indvaanere. Valgene foregaa i Valg- kredse, hvis Omfang bestemmes ved Valgloven. Enhver Valgkreds vælger Een blandt dem, der have stillet sig til Valg." Og saa der- efter i § 41: „Valgene til Landsthinget fore- gaa i større Valgkredse" osv. Det, som er det Giendommelige ved disse Bestemmelser om Valgene til Folkethinget, fremtræder netop naar man ser dem ligeoverfor Bestemmelserne om Valgene til Landsthinget. Det Karakteristiske er, at Medlemmerne af Folkethinget skulle væl- ges En for En i Kredse, der vælge hver sin Repræsentant, hvorimod Landsthingets Med- lemmer vælges i større Kredse, der derfor vælge flere Medlemmer under Et. Derfor kunde ogsaa den Drdsfører, hvortil den ærede Drdsfører for Udvalgets Flertal henviste, nemlig P. D. Brun, da dette Spørgsmaal kom under For- handling paa den grundlovgivende Rigsforsam- ling, sige ikke alene det, som er citeret i det ærede Flertals Betænkning, men fremdeles de Ord, som jeg skal tillade mig at føie til, og som danne Indledning til det Citat, som

findes i Udvalgets Flertals Betænkning, nem- lig: „Skun nogle faa ikke væsentlige Modi- fikationer ere gjorte (med Hensyn til Folke- thingsvalgene), saasom at i Stedet for, at Ud- kastet bestemmer, at der skal vælges 1 af 12,000 Indvaanere til Folkethinget, er det i dette For- slag foreslaaet, at der skal vælges 1 af 14,000 Indvaanere osv." Han betegnede det altsaa ikke, som det ærede Udvalgs Flertal har gjort, som en grundforskjellig Betragtning, der der- ved blev ført ind. Nei, han betegnede det som en ikke væsentlig Modifikation, og hvor- for? Fordi han og de, der sluttede sig til ham, fastholdt, hvad der var det Grundvæsentlige i Bestemmelsen, nemlig det, som jeg har anført for: Kredse, som hver kun vælge eet Medlem, og Eighed mellem Kredsene i Indbyggerantal. I Forhold dertil betegnede han det som noget mindre Væsentligt, om disse Kredses Indbyg- gerantal fattedes til 12,000 eller 14,000. Og naar saa den omtalte ærede Drdsfører i sin Tid for Forslaget i den grundlovgivende Rigs- forsamling foiede til, „saaledes at Antallet omtrent vil blive 100 Medlemmer", saa er det aldeles aabenbart, at dette ganske vist frem- træder som et Motiv, der har spillet en Rolle med til, at man overhovedet har foreslaaet denne Forandring, men ikke, som om det var det, som Bestemmelsen gik ud paa først og fremmest at slaa fast. Det var Noget, som efter hans Mening talte for den Forandring, der var bragt i Forslag, at Følgen deraf vilde blive, at der blev omtrent 100 Medlemmer, men det var ikke just det, Bestemmelsen gik ud paa, at der skulde være 100. Og altsaa det selvsamme Resultat kommer man til, naar man tager for sig de Udtalelser af den davæ- rende Kultusminister, som den ærede Drdsfører henviste til. Ogsaa her hedder det, at man er enig med Udvalget i, at Antallet af Med- lemmer af Folkethinget indskrænkes til omtrent 100; det er Følgen af Forandringen, men forsaavidt ikke Formaalet med den, i alt Fald ikke det, som Bestemmelsen gaar ud paa. Naar det ved Valglovens Behandling blev udtalt, at man ved Fordelingen tillige skulde tage Hen- syn til den geografiske Beliggenhed og ikke binde sig aldeles slavisk til, at der i de enkelte Kredse blev det selvsamme Indbyggerantal, er dette